

СПРАВКА
ЗА ВЪРНАТИ И ОСПОРЕНИ РЕШЕНИЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ **МОНТАНА**
за периода 1 януари – 31 декември 2012 г.

Със заповеди на областния управител са върнати за ново обсъждане или оспорени пред Административен съд – Монтана следните решения:

Общ брой на разгледаните протоколи на заседанията на общинския съвет от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. – 11 бр.

Приети решения на общинския съвет общо – 385 бр.

Върнати за ново обсъждане решения – 6 бр.

Оспорени пред Административен съд Монтана – 6 бр.

1. Със Заповед № АК-04-12/03.05.2012 г. е върнато за ново обсъждане Решение № 106 от Протокол № 7, прието на заседание на Общински съвет Монтана, проведено на 26.04.2012 г. В т. 1 от посоченото решение Общински съвет Монтана „обявява за частна общинска собственост 7.00 кв.м. (**части от улици**), представляващи 3.00 кв.м., част от поземлен имот с идентификатор 48489.7.392 и 4.00 кв.м. част от поземлен имот с идентификатор 48489.7.531“. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 общинският съвет може да вземе решение за промяна на предназначението на имот от публична в частна общинска собственост, но само ако имотът е престанал да има предназначението си по чл. 3, ал. 2 от Закона за общинската собственост (ЗОС). Тази промяна следва да е подкрепена от факти и съответно мотиви, установяващи по категоричен начин, че имотите, предмет на решението, са престанали да задоволяват обществени потребности от местно значение. За да се постанови решение за промяна режима на собственост от публична в частна, следва преди това да влезе в сила промяната на предназначението на имотите. Самото понятие „улица“ води до извода, че имотите задоволяват обществени, а не частни интереси. От приложената към решението докладна записка не се установява да е отпаднало предназначението на съответните части (3.00 и 4.00 кв.м) от улиците по чл. 3 ал. 2 от ЗОС, а именно да задоволяват обществени потребности от местно значение. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗОС имоти и вещи – общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин, а не обслужват частни интереси. Решението е оспорено пред Административен съд - Монтана. С Решение от 19.07.2012 г. Административен съд – Монтана е отменил Решение № 106 от Протокол № 7 от 24.04.2012 г. на общинския съвет. Върховния административен съд е оставил в сила решението на АС – Монтана.

2. Със Заповед № АК-04-16/07.06.2012 г. е върнато за ново обсъждане Решение № 142 от Протокол № 8, прието на заседание на Общински съвет Монтана, проведено на 29.05.2012 г.

В т. 1 от посоченото решение Общински съвет – Монтана, допълва списък за предоставяне на пасища, мери от общинския поземлен фонд в землищата на община Монтана през 2012 г., като ги предоставя за срок от пет години за индивидуално ползване. Така приетото решение е в противоречие с разпоредбата чл. 14, ал. 7 от ЗОС, според която свободни имоти или части от тях – публична общинска собственост, могат да се отдават под наем за срок до 10 години след провеждане на търг или публично оповестен конкурс. Чл. 37п от ЗСПЗЗ разрешава отдаването под наем или под аренда на мерите и пасищата – общинска собственост само на земеделски стопани, отглеждащи пасищни животни, или на лица, които са поели задължение да ги поддържат в добро земеделско и екологично състояние за срок 5 години, или по искане на арендатора или наемателя за по-кратък срок.

Решението е оспорено пред Административен съд – Монтана. С Решение №164 от Протокол № 10/28.06.2012 г. решението е преразгледано и изменено и производството е прекратено.

3. Със Заповед № АК-04-22/19.09.2012 г. е върнато за ново обсъждане Решение № 253 от Протокол № 12, прието на заседание на Общински съвет Монтана, проведено на 13.09.2012 г. В т. 1 от посоченото решение Общински съвет Монтана „обявява за частна общинска собственост 6.00 кв.м., представляващи част от поземлен имот с идентификатор 48489.7.64 /ул. Васил

Левски/". Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 общинският съвет може да вземе решение за промяна характера на имот от публична в частна общинска собственост, но само ако имотът е престанал да има предназначението си по чл. 3, ал. 2 от Закона за общинската собственост (ЗОС). Тази промяна следва да е подкрепена от факти и съответно мотиви, установяващи по категоричен начин, че имотът, предмет на решението, е престанали да задоволява обществени потребности от местно значение. Самото понятие „улица“ води до извода, че имотът задоволява обществени, а не частни интереси. Решението съдържа белезите на общ административен акт, тъй като е с еднократно правно действие и засяга права, свободи и законни интереси на неопределен, но определяем кръг лица – всички, ползващи имота по предназначението му по чл. 3, ал. 2 от ЗОС. Производството по издаване на такъв вид акт изисква предварително публичното му оповестяване като по този начин се гарантира участието на заинтересованите лица чрез уведомяването им по реда на чл. 69 от АПК. Тези специфични правила при издаване на общ административен акт не са спазени при издаване на върнатото решение, което е съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Решението е отменено от Административен съд – Монтана.

4. Със Заповед № АК-04-25/03.12.2012 г. е върнато за ново обсъждане Решение № 369 от Протокол № 14/27.11.2012 г. С посоченото Решение общинският съвет предоставя общо 76 бр. земеделски земи с начин на трайно ползване пасища, мери на визиран в текста на решението ползвател, без да бъде спазен редът за отдаване под наем – чрез публичен търг или публично оповестен конкурс. В разпоредбата на чл. 37п от ЗСПЗЗ, мери и пасища общинска собственост могат да се отдават под наем или аренда само на земеделски стопани, отглеждащи пасищни животни, или на лица, които са поели задължение да ги поддържат в добро земеделско и екологично състояние за срок 5 години, или по искане на арендатора или наемателя за по-кратък срок. Наличието на изрична разпоредба, ограничаваща кръга на лицата, които могат да кандидатстват за наематели на мерите и пасищата – общинска собственост, не изключва необходимостта отдаването под наем на тези имоти да се извършва в съответствие с изрично установеното в тази връзка изискване на ЗОС. С Решение № 418 от Протокол № 15/18.12.2012 г, с което общинският съвет само допълва върнатото решение, на практика е потвърден незаконосъобразния акт. Със Заповед № АК-04-31/20.12.2012 г. и двете Решения са оспорени пред Административен съд – Монтана. (предстоящо)

5. Със Заповед № АК-04-32/21.12.2012 г. е върнато за ново обсъждане Решение № 414 от Протокол № 15/27.12.2012 г. С посоченото Решение общинският съвет одобрява обобщената план-сметка и определя годишен размер на таксата за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, като в т. IV определя, че за имоти общинска собственост таксата за услугите се заплаща от наемателите. Съгласно чл. 64 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), таксата за заплаща от лицата по чл. 11, а именно собствениците или ползвателите с учредено право на ползване и концесионерите на облагаеми с данък недвижими имоти. Наемателите на имоти общинска собственост не са данъчно задължени лица за тези имоти и съответно не дължат за тях такса за битови отпадъци. Решението не е отменено в срок и е оспорено пред Административен съд – Монтана. (предстоящо)

Същото Решение беше прието и през 2011 г., като тогава след оспорване, инициирано със заповед на областния управител общинския съвет отмени незаконосъобразния текст.

6. Със Заповед на областния управител е върнато за ново обсъждане Решение № 412 от Протокол № 15, прието на заседание на Общински съвет Монтана, проведено на 18.12.2012 г., като в т. 3. упълномощава Кмета на общината в рамките на бюджетната година временно свободните средства за делегираните от държавата дейности да ползват за финансиране и на други дейности по бюджета на общината. Визираните правни основания в Решение № 412 - параграф 41 и параграф 42 от Закона в случая са неприложими. С параграф 41 се дава възможност на общинските съвети след 30.06.2012 г. да могат да се прехвърлят средства от един вид разходи в друг вид в делегираните от държавата дейности, с изключение на разходите в делегираните от държавата дейности по функция „Образование“, при условията, че няма просрочени задължения в делегираната дейност, от която се пренасочва (но не и в местни дейности). В параграф 42 е регламентирано, че в рамките на бюджетната година, временно свободните средства за делегираните от държавата дейности могат да се ползват за финансиране

и на други плащания по бюджета на общината, при условие, че не се нарушава своевременното финансиране на делегираните от държавата дейности в определените им размери. В случая средствата от делегираните от държавата дейности са били изразходени предварително без санкция на общинския съвет за местни дейности. С така приетото Решение на практика са одобрени предварително извършени неправомерно разходи. Решението не е отменено в законоустановения срок.

7. Със Заповед № АК-04-4/19.01.2012 г. на Областен управител на област Монтана е оспорено пред Административен съд – Монтана Решение № 18, в частта по т. IV. (Решението е върнато за ново обсъждане със Заповед № РД-13-36/29.12.2011 г., но не е отменено в законоустановения срок). С посоченото решение общинския съвет одобрява обобщената план-сметка, като определя, че за имоти и общинска собственост таксата за услугите се заплаща от наемателите. Съгласно чл. 64 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), таксата за заплаща от лицата по чл. 11, а именно собствениците или ползвателите с учредено право на ползване и концесионерите на облагаеми с данък недвижими имоти. Наемателите на имоти общинска собственост не са данъчно задължени лица за тези имоти и съответно не дължат за тях такса за битови отпадъци. Формирайки наемната цена за съответния имот, тя е могла да калкулира за сметка на наемателя и данъчната тежест за имота. Доколкото данъчноправните норми са императивни, не следва да се допуска разширително тълкуване при тяхното прилагане. Решението е отменено от Общински съвет Монтана и производството е прекратено с определение на Административен съд – Монтана от 27.01.2012 г.